

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LYPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directorii
DRAGOȘ PROTOPODESCU
TOMA VLADSCU

Redacția și Administrația:
BUCUREȘTI
Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE

Direcția Administrația 4-85.82
Redacția 4-84.34

ABONAMENTE:

Comune urbane 1 an 700
8 luni 350
3 luni 175
Comune rurale 1 an 500
8 luni 250
3 luni 125

D. Vaida a triumfat

Rezultatul de până acum al alegerilor județene constituie un triumf surprinzător al partidelor naționaliste.

Se poate ca până la urmă acest rezultat să se afle alterat.

O concluzie se impune însă de pe acum: bătălia a fost câștigată de național-creștinii pe deoparte, de validiști pe de altă.

Din aceste alegeri internațional-jărnăști bătutu moneta de guvernământ.

Cite peritacturi, cite tranșee!

În cele din urmă Dr. Lupu pune la cale frontul popular, care l-a reușit formal, și în parte. Era maxima virtuozitate a tribunului deapuri beat al democrației integrale.

Nu mai de pe urma casei dăruite d-rului Lupu de tribul lui Sem, Cham și Jafet. — sensibil mizeriei pe care acesta o duce la Athénos Palace, și convins că înfăptuirea gloriei a comunismului deghizat oricât de triumfător în viața politică, va ajunge poate odată la putere, dar nu va ajunge niciodată să-și plătească datorită — se conta pe un ecu care să ducă faima tribunului cel puțin dincolo de bălțile Brăilei.

Pe de altă parte, serbarea jubileului de 30 de ani de țuică și mititel în partile istorice ale Hușilor, avea menirea să refacă gloria gastronomica a doctorului în tinuturile încă răsunătoare de isprăvile lui Ștefan cel Mare.

Ni astfel, cu Muntenia într'un buzunar și Moldova în celălalt, Dr. Lupu avea să se prezinte iar în om al situației, așa cum numai în 1919 istoria bolnavă îl declarase ca exponent popular al «muncitorimel sporitate de elocvi», pentru ca sante ani mai târziu să n-l arate valet — chiar la Mureș — al elocviului Brătianu.

Conducător al unei bătălii ce are împotriva sa pe chiar tineretul propriului său partid, Dr. Lupu din această mascaradă dacă nu se va alege gonit cu oia de Paști de singurii băieți eurați pe care-l mai are democrația, se va alege cert înșulit de vecinătatea canaliei el blazon, Grigulza Filipescu, și debordat de urna de voturi care nu-l mai poate digera așchiturile demagogice.

Dacă dezastru politic și moral înseamnă rezultatul alegerilor județene pentru internațional-jărnăști, care e situația în lagărul advers?

De național-creștin nu trebuie să ne mirăm. Popularitatea acestui partid, înmănat de figura istorică a lui A. C. Cuza și dus la destine active de curajul și viziunea lui Octavian Goga, trebuia să ajungă la succese ca cel din Dolj sau Soroca, în județul acesta din urmă mai adăugându-se intervenția fără gres a iubitorului de către rominimea basarabeană senatorul Mumașanu.

Dar dacă a fost un partid mai flegmatic în vreo luptă politică, a fost Validismul, de data aceasta.

Adoptând acea siguranță istorică — ușor înviorată de ironie — pe care însuși șeful Frontului Românesc o practica în toate apusele și malul neapărate sale, partidul lui Numerus Valachicus s'a prezentat la alegerile județene actuale — am spune — cu mîna în buzunar.

Cititi darile de seamă, bunăoară, ale intrării Frontului Românesc de Dumineca trecută, în culoarea de albastru a Capitalei.

Cititi jinită, cită demnitate, față de deșănțata, de pildă, mascaradă dela Huși!

D-lul C. Angelescu — asul intrării — nu i s-a oferit nicio casă — și nimeni nu l-a inventat nici măcar douăzeci de ani de activitate politică, pentru a-l putea cinsti cu țuică și patricien!

Totuși bătălia sa va fi câștigată categoric împotriva frontului Lupu-Titel-Grigulza, așa cum la Romanși, la Brăila și n' atîtea alte părți, volul s'a strîns elocvent, peste orice combinații și sfîrșituri adverse, în favoarea validismului.

Între timp, peste vilele natale, Vaida Voerod își plimbă bavarez pipa cu care a afumat vreme de trei ani de zile atîta păr de lup și atîta periculi exasperați.

Și ne întrebăm atunci care e secretul acestui triumf? Cum se face că o țară întoarsă ca o obăla de toată transpiratia internațional-jărnăști s'a hotărît înțila oară să nu mai cedeze demagogiei?

E lozina naționalistă, împotriva ebraietății lupiste.

E Numerus Valachicus împotriva numărului magnific de țuică cu care un caraghios a bînt pînă acum o țară.

DRAGOȘ PROTOPODESCU

STEAĞURI

CUSEȘI ȘI TRIF

Tot la Huși d. Mihail Popovici s'a așezat mirat că «orașul nu s'a îmbrăcat în haina de sărbătoare» scîndu-se în tîmna sărbătorii pentru a primi pe d. dr. Lupu. Oare nu gîte d. Mihail Popovici că suntem sub stăruie de asediu și că arborarea drapelului în care se închină dr. Lupu, drapelul roșu, este înțelșă?

Căci altfel tot centrul Hușilor ar fi fost deja îmbrăcat în steaguri roșii și alb-aurii?

ORATORII

Pentru prima oară la un banchet al lui Lupulică nu s'a înțelșat niciun jidan. S'a jinit!... sau poate au fost cenzurați de Dimineșta.

OPERAREA LUI LUPULICĂ

Nu s'auz în «Dimineșta» chestia cu casa dela Șosea donată de orșelul Lupulică și lor.

Sau lucrurile de rușine nu se fac în public?

Cu riscul de a trăda secretul medical pot însă să se spună că acum paritacturi între orșelii donatori și Lupulică, donatori n-au cerut azuiz dela în crăsta doctorului Lupu se mai poate practica o anumită operație.

Altfel n'au încredere că nu-și schimbă țuică pînă.

Însemnări de pe front

Războiul de poziție

de NICOLAI TOTU

Crăciunul și Anul Nou

Tranșeele noastre erau așezate la un cap de deal. De la noi punea o vale; pe o parte a ei orăni ai noștri erau pe ceaaltă parte înamici. Cum stăteau așa dormitînd, deodată pomește focal. Snopuri de gloanțe de mitralieră, foc de mortiere cari seamănă cu lătratul unei haite de câini, explozii de grenade de o groază intensitate. Artileria se trezește și cu astfel de agomoti devine infernal.

Gloanțe rătăcite ajung pînă la noi. Noi nu tragem, ca să nu ne de-

coporim, dar toți stăm în picioare cu grenadele gata — ca la caz de nevoie să cădem în flăcări înamici. Luna luminează discret și, în lumina ei, fiecare hotărî de via ne pare un dușman. Vin însă îndată valuri de ceață de un se vede la doi pași. Facem eforturi grozave să vedem ceva prin ceață, căci focul nu mai slăbește. Putem fi surprinși de inamici și toată. Dar valurile de ceață au trecut și luna ne arată iarăși. Toțuși rămănum încoadări, acți focal ne-a zgîndărit nervii.

Ne vine mîra de sânge sărat și nărlie se dilată cu voluptate. Nu mai avem răbdare. Vrem să tragem și noi, vrem să porzim și noi la a-tă. Sergentul Origoza cu greu ne ține pe loc. Dala un timp focal începe să se potolească. Două ore au trecut ca un minut. Impostibilitatea devin din ea în ce mai rare, apoi mor cu totul și linștea, o liniște de mortuim, ne cuprînde. Acum căta-va clipe era urgia lui Dimineșta, iar acum liniște în lumina lunii, dovănilă mai vie, copaci își profilau siluetele lor elegante, iar pînă la schipea în fundul văii ca un bău fermecat de argint, ca într'un basm.

Nici nu-ți vine a crede — în posesia acestor dumăneșce — sunt inopștri de oțel cari se pîndesc, cari își studiază mișcările, pentru a se pute uide mai bine.

Camarazi noștri au adormit din nou. Noi nu putem adormi. Stăm

Schitul dela Tg-Ocna

O revizuire de primă etapă

de MIHAIL MANOILESCU

Ne întrebăm ieri dacă revizuirea Constituției pe care am putea-o numi timidă, adică o revizuire făcută într'un cadru politic apropiat de cel actual și înainte ca să fi triumfat revoluția națională pe care o așteptăm, ar putea să prezinte vreun folos și vreo eficacitate.

În adevăr, este legitim de a exprima îndoieli în această privință.

Se poate crede, cu oarecare dreptate, că o nouă Constituție care ar încerca să introducă noile instituții ale secolului nu-mai pe jumătate și care ar reprezenta un compromis și o tranșee între stările de fapt de astăzi și idealurile politice ale țării noi și tinere, ar putea duce la însăși compromiterea acestor idealuri.

Cele două instituții fundamentale ale regimurilor noi sunt PARTIDUL UNIC și CORPORAȚIILE. Dar cum s'ar putea oare realiza o formă incompletă și înjumătățită a acestor instituții?

În ce privește partidul unic, noua Constituție ar putea, de pildă, să încerce favorizarea unei organizații naționale unitare cum este UNIUNEA NAȚIONALĂ DIN PORTUGALIA, FRONȚUL PATRIOTIC ÎN AUSTRIA, sau noul partid quasi totalitar înființat sub directă oblaudire a Maresalului Ridz Smysly în Polonia.

Aceste partide reprezintă o creație oarecum artificială, întru că au luat naștere prin voința a însăși celor care dețin puterea iar nu, cum este partidul unic fascist sau național-socialist, printr-o creștere naturală într-o perioadă revoluționară, cu mult înainte de triumful acestei revoluții. Cu alte cuvinte, partidele unice constituite sub inițiativa a însăși conducătorilor statului sunt partide unice FA-CUTE IAR NU NASCUTE, pe când acelea care, după lungi ani de lupte grele, au creat ele înșile regimurile noi, sunt partide unice NASCUTE IAR NU FA-CUTE.

Așa dar o revizuire constituțională făcută într'un cadru apropiat de cel actual nu ne-ar putea duce — în cel mai bun caz — decât la cea dintâi solu-

ție, a unui partid unic de tipul celui constituit recent în Polonia.

Am zis «în cel mai bun caz», adică în cazul când revizuirea s'ar face de un guvern care — fără să reprezinte însăși revoluția națională în mers — ar fi totuși familiarizat cu ideile timpului.

Bine înțeles că dacă revizuirea s'ar face de către partidul liberal într-o domie legislativă de natura a-tă, s'ar căpăta un caracter cu totul anodiu și s'ar mărgini la câteva schimbări neesențiale referitoare probabil la compoziția Senatului.

Dacă ea s'ar face însă de către alții care aparțin mișcărilor naționaliste și pentru care există destule indicații în acest sens, atunci ea ar avea un caracter mult mai profund, potrivit comprehensiunii reale a acestora — pe care noi o cunoaștem — pentru spiritul timpului.

Or, cu toate că noi nu socotim ca o soluție DEFINITIVĂ decât pe aceea a unui partid unic NASCUT IAR NU FACUT, nu socotim pigubitoare și inoportune nici experiența care s'ar face cu un partid unic constituit printr-o Uniune națională improvizată. În adevăr, avan-

tagiile suprimării luptelor politice de partid și a dezordinii suflotești pe care ele o antrenează sunt atât de mari, încât jata, în acest nou regim tranzitoriu, ar respira dela început ușurată, și ar putea să aprecieze toate binefacerile păcii interne și a unificării politice.

Departee de a constitui o compromitere a ideii partidului unic, o asemenea soluție ar însemna o pregătire a lui ȘI O ÎNCURAJARE DE A SE MERGE MAI DEPARTE PE ACEASTA CALE.

Același lucru se poate spune și despre orice încercare de a introduce în viața publică a noastră, ca factor de organizare și de bună gospodărie, corporațiile. Chiar dacă, la început, aceste corporații nu ar fi constituite în mod ideal și chiar dacă le-ar lipsi factorul îndrumător și educator pe care îl constituie un partid unic cu caracter de ebra națională verificată prin lupte, aceste corporații CU SIN-

GURA CONDIȚIUNE CA SA PASTREZE ÎN COMPUNEREA ȘI ÎN CONDUCEREA LOR UN CARACTER HOTARAT ROMANESC, vor putea să dea, din prima clipă a funcționării lor, bune rezultate.

Se poate spune despre corporații ca și despre partidul unic că chiar dacă ele nu ar apărea la început în forma lor ideală, totuși virtuțile lor ca instituții s'ar putea de mari lucruri să se valideze împotriva tuturor imperfecțiunilor și lipsurilor, cu care ar putea fi prezentate de un regim tranzitoriu.

Trebuie să înțelegem cu toții buna funcționare a statului, bazată pe alternarea succesivă la cârmă a partidelor politice, pe preponderența interesului electoral și pe jaful și obrăznicia clientelei electorale care tulbură buna funcționare a statului, este atât de nenorocită încât ORICE ÎNDEPARTARE, CAT DE MICĂ, DELA SISTEMUL ACTUAL, SPRE FORME DE ORGANIZARE MAI UNITARE, MAI GOSPODAREȘTI ȘI MAI RESPECTUOASE FAȚA DE INTERESUL PUBLIC CONSTITUE PENTRU ȚARA UN PAS ÎNAINTE, chiar când acest pas nu este atât de mare cât s'ar putea face dacă s'ar transforma Statului ar fi radicală și totală.

Iată de ce, noi nu suntem împotriva unei revizuirii constituționale făcută cu dorința sinceră de a încerca forme noi de ocărmuire și de diriguire a treburilor publice și aceasta chiar înainte ca să se producă acea revoluție naționalistă în care credem ȘI CARE VA VENI ÎN ORICE CAZ.

Iată, de ce, departee de a constitui o întârziere și o compromitere, o asemenea revizuire — făcută într-o lume veche de câțiva oameni cu gând și suflet nou — poate să fie cea mai bună pregătire pentru ziua cea mare și pînă de soare care constituie singurul nostru ideal.

P. S. — Dacă cetitorii noștri își vor manifesta interesul lor pentru aceste probleme vom pași la expunere treptată, în detalii, a diferitelor abstracții pe care le ridică o viitoare revizuire a Constituției.

Pentru intransigența națională

Amintirile sunt îndreptarul cel mai sigur și cea mai bună călăuză pentru ziua de azi. Ele asigură câteodată o anumită permanență a unor lucruri pe care ne-am legat să le păzim toată viața și ne spun de foarte multe ori, ca o admonestare justă, erorile pe care poate nu le-am văzut totdeauna, trecînd grăbiți pe la atâtea răspântii ale unei foarte complicate vieți. Amintirile ne adună totdeauna puțin din lucrurile unde suntem risipiți, ne spun o șoaptă pe care o cunoaștem de mult, ne leagă de un trecut în care ne-am plămădit fiecare din noi — și pe drumul acesta, aprins de lot focul nostru dela început, avem privilegiul să ne putem regăsi totdeauna așa cum am fost, așa cum trebuie să rămănem, noi însine și întreagă. Trezirea zilei ne consumă și încearcă să roadă din flința noastră, aducînd câteodată pe tîmplele albe tristieta resunări ale vîrstei. Oamenii mari s'au păzit totdeauna de ele! Sunt metale vii, bronzuri uriașe peste care zăpezile au nins fără să lase urme — pentruca primăvara inteligentă și a inimii să respărî în fiecare an mai luminoasă, mai vie, cu o și mai îndrăgneață pasiune de viață.

Cînd spun toate acestea, prietenii noștri pricep că eu am în față odată mai mult, ca de atîtea ori, chipul de grandaore a lui A. C. Cuza, că văd lînga el profilul dărz al lui Goga — și că mă unesc par'că mai strîns, și azi, cu magnificul lor acord.

Nu mai puțin însă aceste viziuni, în lumina amintirilor de care vorbesc, mă obligă astăzi cînd sunt sigur că nu m'am grăbit, să stau un minut pentru o reflecție care a întărit destul, să descopesc pe câmpul luptelor care se dau acum un semn de întrebare nedesleat, o enigmă pe care nu izbutesc s'o pricep.

Semnul de întrebare este d. deputat Ianculescu, enigma este tot el! Dacă zămbiți, dacă nu pricepeți sau dacă vi se pare că ar fi aici cam mult agomot pentru nimic, eu insist să afirm că, dincolo de persoană firește, gravitatea semnului meu de întrebare este cu siguranță mai mare decît poate să pară la început, decît suntem în stare s'o măsurăm.

Fără îndoială d. deputat Ianculescu n'are aproape nimic nelămurit în persoana lui oarecum destul de bine definită, și dacă ajunge chiar d. Ianculescu să fie o enigmă, trebuie să pricepem lucrul asta numai în măsura în care d-asa este, CONTINUA SA FIE deputat național-creștin. Luptător adică, d. Ianculescu, sub inspirația, sub comanda supremă a lui A. C. Cuza și Octavian Goga!

D-nii A. C. Cuza și Goga, ca să fim sinceri n'ar fi meritat atîta insultă — și nici d. Ianculescu de altfel, tot ca să fim sinceri, n'ar merita și nu mai merită azi în neliun caz atîta cruzime!

Nol am așteptat într'adevăr destul ca să auzim singurul răspuns posibil al partidului național-creștin: el nu s'a produs pînă azi! În fiecare zi însă tăcerea aceasta care încearcă să acopere un grav accident de prestigiu al celui mai mare și mai românesc partid de guvernămînt, încrează toți și adănc și eu văd surîndu-se la temelie, în umbra unei regrete: «...ferante sau a unor suspecte completități de club, o trumășească unică, acei crediți moral acconșionați prin care A. C. Cuza și Octavian Goga s'au proiectat de mult la orizontul aspirațiilor românești. Cu un singur cuvînt, d. deputat Ianculescu nu mai poate rămîne în partidul național-creștin — și chiar dacă ar fi să se producă astăzi, mâine, eliminarea lui încă va fi întărit destul!

Actul de acuzare e simplu — rechișitoriul trebuie să fie la fel. Se știe că în ultimile ședințe ale Parlamentului, după un discurs pur și simplu mare prin care Octavian Goga infiera opresiunea anti-națională a statilor de asediu și a censurii, s'a ridicat la tribună d. Ianculescu desavuînd categoric pe șeful său care-l precedase la cuvînt, d. Ianculescu deputat național-creștin — deputat... naționalist! — voia censura și voia starea de asediu care sugrăma toate manifestările naționale de azi! El le voia, indiferent dacă în drumul lui răsturna pe Octavian Goga sau pe A. C. Cuza!

«Discursul» deputatului de Romanși — fiindcă «discurs» se cheamă tot ce se spune dela tribună... — haiduț firește (dar numai în tîmna!) de toți deputații național-creștini, a fost în schimb acamat pe lungi coloane de toată presa din Sărindar. Acestea sunt fapte. Pînă astăzi, cu toate acestea, d. Ianculescu încă n'a sărit din rîndurile național-creștine, nimeni încă nu l-a ridicat de brît, eu gestul energic care trebuia, ca să-l fixeze definitiv acolo unde singur s'a dus, printre combatanții din Sărindar.

Și de aceea acum îmi revin obsedante acele scumpe amintiri de care am început să vorbesc. În 1927 mi se pare, în fruntea glorioasei L.A.N.O. d. A. C. Cuza a știut să lichezde, cu un gest superb, cîtiva partizani recaletrași:

— Liga sunt eu, a rostit răspicat d. A. C. Cuza dela aceeași tribună care l-a suportat pe d. Ianculescu acum... Cineva, atunci, a replicat im-

preudent:

— Ba liga suntem noi...

D. A. C. Cuza a răs cu poftă și a răspuns amabil, cu cea mai feroce bunăvoință:

— Sunt de acord! Santej... ce ziceți d-voastră! Dar Liga sunt eu!

Așteptăm și astăzi același cuvînt... D-nii A. C. Cuza și Octavian Goga sunt partidul.

Opinia românească, toate conștiințele care cred, le eer astăzi cel puțin capul d-lui Ianculescu — nu costă prea scump — pentru intransigența națională.

TOMA VLADSCU

Imediat după război, cînd Anglia își întorcese brusc toate lăncetele împotriva Franței, spre a se putea a-trage tot jarul prăzii peste turtă

Mareii Britanii, întorșea președ froncea a început să-l gratifice pe LLOYD GEORGE, autorul vizibil al acestei bruste schimbări de atitudine, cu epitetul de «le rusé gal-lol», galul cel șiret.

Englezii n'au pus însă mare temă pe șiretenia de calitate dubioasă a acestui bătrîn politician cu înfăptare de roșătoare, deoarece la puțină vreme după aceea nu căzui cu toții de acord spre a-l asvărli la periferia vieții lor publice. De unde Lloyd George nu s'a mai putut ridica nici pînă astăzi.

Să recunoaștem cîntît că institu-tul politic nu s'a stins încă cu totul din reflexele națiunii engleze, fiindcă astăzi putem să ne dăm seama că «șiretenia» atît de mult lăudată a galului în chestiune, este în realitate o mixtură îndușă de fari-seism grosolan și de prostie pură.

Acum călăve zile lucrul s'a putut verifica cu prisosință:

Păcînd eluzile la expedițiunile pedepșitoare întreprinse de italieni în anumite regiuni etiopiene, d.

(Continuare în pagina III-a).

(Continuare în...)

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

Paratele oamenilor cinstiți

Există o categorie de oameni în această țară, oameni care au păcătuit și păcătuit mult și greu: sunt oamenii cinstiți. Paradoxul e: numai aparent. Contrazicerea numai formală. Căci răscălatul om cinstit există, garat pe linia morții.

Omul cinstit în România e o instituție, cum e totuși universul sau pământul. Cu legi fixe, cu doctrine și doctrinări, cu paranteze și subdistingeri. Un eveniment fermecător este lichenul democrației și nărușii, care porbește prostia la Mărnă, sau alina și își începe discursul cu: «domnii și frații! sunt om cinstit...». Penit din gura a-urului. Lupa spre exemplu, fraza aceasta capătă adăncime de înțeles și semnificație de simbol. Să lăsam, însă, la o parte acest gen de om cinstit. În istoria politică se definește de la sine, încadrându-se armonios între codul penal și porțile pământului. De asemenea trec și peste alte produse indigene de oameni cinstiți: — cavalerii perjurului, aligioni cularelor ministeriale, peștii poizului universității și toți înfrinșii acelei băbe nerăsușite care se numește — parolă — democrația românească.

Vreau să vorbesc despre omul cu adevărat cinstit. El există. Și nu e pe cale de a dispărea ca bizonii din America, ori spiritoșele de pe o rază de 7000 km. din jurul Albului Palcos (Honnay 1911). Există, deci, pur și simplu, ca o inimă într-un corp sau ca o prosie într-un articol de la Grigoriu sau măcar, zis telefon, zis fiul monumetalui...

Omul cinstit e un cumal de virtuți. De obicei e român și todeauna sărac. Senua particulare n'are decât scepticismul, încaștă boală urâtă, lansată de unii, Pygmalion din Elio și perfecționată de David Hume. Un scepticism pe care-l poartă ca pe o mască. De altfel acest scepticism este, de fapt, numai o mască, și el îl traduce cu românească scârbită, în scârbită de tot și toate. Nu are încredere în nimeni și nimic.

Virtuțile omului cinstit sunt stănci de granit. Masive, dure, rezistă pământului, ce ura și răbunarea. Stănci, dar numai stănci: stăpene.

Înainte de război, omul cinstit, era altcum. Așa, cam ca grădina din Să-

răcenii, după ce Popa Tandă sâmborise minimeu... Ardelean, se împărțea cu istorie și mergea pe drumurile de la mână ale închisorii de la Seghedina, ca spre o mare Tatna. Regișion, el oia, cu ochii în zare, ca un licean îndrăgostit, într-o oră de matematică, sau aplecându-se când Filipeșcu, — celălalt, Nicu, Dumnezeu să-l erte — proorocia, în sala Dacia (cîz din memorie): Măria pe care Tia dorim, Sire, este să mori pe Câmpia Turzii, sau să Te încoronezi la Alba-Iulia.

A penit războiul. Războiul a trecut. Omul cinstit s'a dat la fund în toate excepțiile și a lăsat lichelele să-și facă de cap. El a oftat și a resemnat, închișându-se în chochila lui ca un melc. Acolo se găsește și azi, admirându-și extazul virtuții, ca pe o mustață foliozică.

Omul cinstit a rămas cinstit nu pentru că a fugit de politică, ci a fugit de politica tocmii pentru că să rămână cinstit. Și asta numai din cauză că-i o mică neînțelegere la mijloc. Pasimile, confundă politica, cu necesiile.

Omul cinstit, când e el numai cu el, își leapădă masca și oiașă, Vitează o altă Românie. România de mâine, pie-fața României de peste oare. Dar nu face nimic pentru ea. Când izbucnește din noaptea trăsnetul omului Nou, el își sculpă în sân, sau poartă: «dacă aș ști că e mai bun decât alții, aș merge cu el...». Dacă! Acest «dacă» e o prăpastie între omul cinstit și istorie. E decăntecul rău care l-a amețit. Dacă! Dacă omul cinstit și-ar scutura de pe el jugul scepticismului și ar merge acolo unde e destinul peacului...

Omul cinstit, sceptic, pasiv, sfânt și păcătos, trece prin oiașă înaltă, neuraționalizată de meschinăria cotidianului, pentru el, fără întâmplări. Nu descoperă un sens acolo unde e o evidență. Se trișează, își ignorează puterile, îmbătându-se cu formula: «ce pot face eu?». Ar putea face multe, dacă... O, dacă, acesta.

Omul cinstit, manevrând pe linia morții, păcătuit mult și greu, ducându-și pe umeri deșaga cu virtuți, legea la gură. Ar trebui scuturat puțin! Omul cinstit, acest inger în pensie...

POMPIIU TOMICU

Examenenele de capacitate

Pohod na Iași—pohod na Cluj

Am mai scris împotriva echivocului care stăruia în jurul examenului de capacitate pentru profesorii secundari.

Amănările lui n'au fost în serviciul candidaților. Dimpotrivă, le-au sustras posibilitatea unei călătorii, în toamnă. Dece? Foarte simplu. Dacă în Aprilie — Mai sau Iunie tezele, oralul și lecțiile practice nu se vor putea începe decât în Iunie când școlile intră în examenul de fine de an. Deci, chiar dacă prin a mea bunăvoință aș admite că oralul va putea sfârși în Iunie, lecțiile practice nici nu ar putea începe. Într-un cuvânt, scolarii au și ei grilele lor mai urgente și leama de corecție și repetiție. Pe când profesorii pot să mai aștepte... (Bunăoară, se pot face slăviști, până una alta, sau conducătorii la tramvay, unde au de două ori mai mare salariul decât de la școală, plus tramvayul gratuit).

Atunci lecțiile practice rămân suspendate ca orice mizaș. Pentru că lecțiile practice au nevoie neapărată de elevi (ca aceia din «To-paz») și vîra nu-i poți găsi decât la strand, la cinema sau la football. Iar în Septembrie, ne vin ei de-a gata și sînt prea fericiți să-și mai lungască alea vacanțe cu câteva săptămîni, fiindcă nu-i amenință nota și-i amuză concursul de umbră ale discipolilor.

Dar, caedre nu vor mai putea ocupa și asta-l sigur.

BALIN

Ion Petrovici-Viața și opera lui Kant

Douăsprezece lecții universitare

de ION BALEANU

D. prof. Ion Petrovici ne-a dăruit o eleganță și structură monografică a lui Kant, care este o figură monumentală în evoluția omenească și prin proporțiile adăncimilor noi ale filosofiei, și mai ales prin faptul că de la Kant, filosofia modernă intră sub zodia nouă.

Este, după expresia d-lui prof. I. Petrovici, «Noul Testament al culturii moderne, o revoluție asemănătoare cu a lui Copernic. Așa cum este construit sistemul de gândire al lui Kant, nu numai vocea XIX, se poate întoarce la gînditorul din Königsberg, dar tocmai cartea de

faptă a d-lui prof. Petrovici devine deosebit de interesantă și de valoroasă în acest fel o «introducere» a voacului XX.

Filosofia lui Kant e sîmădită în specificul etniei germane, etica, distincția autor al monografiei pe care o recunoaștem, explică printre con-junctură de date extrase din fenomenul însuși german:

1. «Poporul german antrește o născut pentru filosofie într-o măsură deosebită».

2. «Din albul lui au răsărit elabo-rări filosofice de o valoare excep-tională».

3. «Filosofia germană înfățișează

unle aspecte proprii, care trebuie raportate la caracterul etnic».

Filosofia germană are o notă originală față de celelalte, prin caracte-rul ei mai entuziast, mai aspeu și mai cuprinzător de sinteză.

Cum se integrează filosofia kan-tiană, ca notată, în spiritul ger-man așa cum l'am transcris?

1. Kant dă filosofiei o misiune nouă, atribuindu-i funcțiunea cri-tică caică s'ar spore prin cuvintele lui Guyan că dăea Shakespeare ar fi născut după Kant, Hamlet ar fi spus: «ești sau a nu ești».

Ca alte cuvinte materia filoso-fiei este însăși știința, iar funcțiunea ei este omniaștea critică.

2. Teoria adevărată la Kant: «spiritul nostru nu primește cunoș-tințele de-a gata, ci este creator de forme organizatoare, în procesul cunoașterii».

3. Matematicile trec în planul in-terioar al științei, iar funcțiunea ei este omniaștea critică.

4. «Există aștia știință exactă, oia matematică se poate aplica. A-dică «idea panmatematică».

4. Caracterul pur «uman» al en-noștințelor noastre.

5. Kant desăvîrșește emanciparea filosofiei moderne de cea medieva-lă, eliminînd divinitatea din expli-carea fenomenelor naturii, legile ei fiind creația facultăților noastre de cunoaștere.

6. Înfrînt, Kant împacă empiria-mul cu raționalismul pentru că ex-periența nu dă materialul cunoaște-rii, dar forma este creația spiritui-lui.

7. Kant găsește fundamentul mo-ralei în absolutul suprascensibil.

8. Fenomenul estetic este autonom, geograficele situate între «adevăr» și «bine».

D. prof. I. Petrovici cercetează în deapropie problemele care consti-tuiesc gîndirea de bază a lui Kant: după ce lămurie o terminologie es-ențială, ne prezintă aprioritatea și idealitatea spațiului și timpului kantian, apoi ne produce categoriile kantiene, discută antinomile și tre-ce la filosofia practică, filosofia fru-

moșului, teoria sublimului, finali-tatea în natură, volumul închei-ndu-se cu cronologia operelor lui Kant.

O expunere care armenză «axa centrală» a operii lui Kant, după ce ne-a creionat în țesătură, via-ța lui domoia de «Herr Profes-sor» (1724 — 1804) cu formație in-telecuală la Collegium Fridericianum și universitatea din Königsberg sub controlul spiritual al lui Martin Knutzen, newtonian și wolffian și papințel îndemnat și spre Leibniz «deușfărlul raționalismului ger-man». Preceptor al graților Keyser-ling, totuși om subtil de societate, cugetarea lui Kant începe să se în-chege, susținută de timbrul ei am-biplos, îndrăgnet. Kant evoluează de la raționalism la empirism, până și găsește formula lui originală și glo-rioașă, mijind deja (1770), în diserta-tia lui celebră în latineste (Despre forma și principiile lumii sensibile și a lumii inteligibile) curs de des-cu-chidare la facultate. Peste 11 ani își

va da măsura completă în «Critica Rațiunii pure», operă epocală, că-re-ia va adăuga după alți cinci ani, «Critica Rațiunii practice», to-ată de epocală. Iar fenomenul este-tic va fi explicat în «Critica pui-erii de judecată» pentru că să intre în problemele religioase din limitele ra-tionalului pur, cîceia l-a atras ane-ana unui monarh bigot.

Din sinteză în sinteză, la fel ge-nial și epocal, Kant se epuizează în eforturi uriașe, și nu le-a mai putut coordona în sinteza cea mare.

D. prof. Ion Petrovici ne-a dăruit un Kant integral, cu o înțelegere pe care am încredințat o înșală și o îndrăgostire la subiect care explică întoarcerea la Kant o întoarcere prin afecțiune și preferință.

«Dacă a împins cu mult înainte gîndirea omenească din locuri unde o lăsașă cel mai mari din prede-cesorii săi, elingind însă poziții prea avansate, a lăsat de oare care sterilitate sfîrșitului urmașilor ei.

Este cîceia «constitue todeauna

Invitație la muncă

Satul este o problemă ceapă pri-mordială și actuală pentru acei ce privește bine în filele unei țări. Este am putea spune, cheia răspunsu-lor.

Rolul pe care îl joacă în viața de-țat, garanția pe care o poartă, nă-dejile ce le năstire, ne impun a ne ocupa de el, ca de oare care altă pro-blemă vitală din viața statului.

Satul nostru — cuibul cald în ca-re ne-au suras pentru prima dată u-nii copilăriei, din care a crescut a-poi dor cu dor cîntecul de mai bine cîntecul pînă. Satul nostru a ajuns azi o poveste de durere pentru acei care-l cunosc bine.

După război politicizismul în goa-nă după un vot a venit cu soluții i-mediate și pentru satul. S'au pript-aga zii conducători ai acestei țări im-portanță: sisteme, legi, regulamen-te, de ațura pentru o realitate de al-tă factură. Astfel s'au comis greșe-lice mari cu introducerea marilor reforme sociale de după război.

Zadarnic intențiile bune. Situația satelor a rămas aceeași dacă nu s'a schimbat în mai rău. Și să vedem:

I. Volul obște. Dat fără o pregă-tire temeinică, în loc de un bun al-poporului suveran, a ajuns un o-biect de speculă, cumpărat cu două-trei pîhărele de juică, însoțite de promisiuni goale care au adus cu ele doar lipsa de încredere a poporului.

II. Improprietățile. A adus în loc de belșug o dovedită scădere a ex-portului național. Aceasta pentru că bucată de pământ nu a adus cu sine și cantitatea de prețuri în capul țărânului român.

Pentru problema normalizării și ridicării satelor noastre s'a dat dar ca preocupare de competență din par-tea mai ales a oamenilor politici, de-așugul anilor, latura economică. Și totuși până azi s'a constatat că problema satelor noastre se menține în aceeași gresală. Nimic bun.

E hei domnii!... Ridicarea econo-mică a țărânilor spunea cîndea Spi-ru Haret, trebuie să meargă paralel cu cea spirituală. Avem nevoie de o educație specială. Și aceasta nu se poate să pornească decât dintr-un suflet curat. O școală de muncă. Cîștie și Omeneie ne trebuie. Deaceia greșit va fi primul pas cum greșit a fost toată calea de pînă acum, dacă va porni din alte criterii.

Și satul nostru, va rămîne pe mai departe un obiect de speculă, o com-odă de exploatare, un cal de bătaie a tuturor periculațiilor și a tuturor coadelor de topor.

Satul nostru ultima nădejde a u-nui popor de păcuară ai credinței, muncii și jertfei, va rămîne să-și ducă pe mai departe durerile dăltui-te în frunză ori scrisă în trișcă.

GEORGE TODORAN

Un concert italian la Sibiu

SIBIU, 29. — Din inițiativa In-stitutului de cultură italiană în Ro-mânia, Duminică 4 Aprilie, seara la orele 21, va avea loc în sala „Unicum” o orășulul nostru, o im-portantă manifestare artistică.

Celebri artiști italieni, pianistul Alfredo Casella și violoncelistul A. Boracci, vor da un concert cuprin-șind muzică de Beethoven, Casella, Respighi etc.

Concertul este oferit de Institu-tul de cultură italiană, amatorilor de muzică și acei cari doresc să la-parte pot să-și ridice invitația în-jicare dimineață de la Banca Co-mercială Italo Română, Piața Re-gale Ferdinand No. 22. Intrarea li-beră.

OAND DUMA MOARTE TE IN-VALUE DIMENSIAȚEA CELOR NECUPRINSE DECAT IN DUH SE ARATA ÎNVIEREA. — Învie-rea neamului. Pentru o viață a ne-amului nouă. Și pentru o viață nouă a fiilor lui.

CALENDAR

MAI 29 Martie
ORT: St. Ioan Scărarul.
CAT: St. Gîmpului
Hăsitralul soarelui: 64.
Apune: 18.32.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMÂNĂ: Carmen.
TEATRUL NAȚIONAL: Vreun și

TEATRUL REGINA MARIA: Lău-șan.
TEATRUL COMEDIEI: Ota H.
TEATRUL VESEL: Scut direct.
TEATRUL ALHAMBRA: Super a-
bra 1937.

TEATRUL MODERN: Corbal și
TEATRUL LIGII CULTURALE: A
bul coșofenelor.
TEATRUL MAJESTIC: Amor, trei proiecte

CINEMATOGRAFIE

CAPITOL și RONY: Fuga din Iași.
jurnal Eclair.
TRIANON: Zăna Păpușilor, jurnal completare.

ARO: Calatorie suspectă, jurnal și completare.

SCALA: Femei în dragoste și Paramount.

CARLTON: Dama cu Cameli, VOX: Charlie Chan contra Beldi, Ioffi (Masca Diavolului) jurnal și completare.

FEMINA: Vinovatul și completare.

ARPA: Paradisul femeilor, jurnal completare.

FORUM: Misiunea Brighi și completare.

DARLY: Bietana și Contraband, MANON (Doamnei 11): Agentul și Soțul ideal.

MARNA: Paris, Cel 7. erol și mîi, ATENEUL TEI: Cowboyul Clăney Rose Marie.

AIDA (Rabovici 15): Nitcher și i-voita din India.

BARCELONA: Casa strigător și G-puri vitate.

COTROCENI: Extravaganza Mr. Dea și Revoluția de Bouary.

DACIA: Marșul de noapte și Bășma ILEANA: (Strada Aviz No. 1) Ma-cova-Shanghai și Telenova din Ma-Francisco.

LOLITA: Bozambo, Stan și Brin și mulți în relief.

ORFEO: Fîcra Rozelor; Unii pe-de și Banda veselă.

PAX: Uraganul din China și O'Brien și Oamenii de sacă.

PARIS: Patima și Masca galbenă.

Excursie de studii în Turcia și Grecia

Un grup de intelectuali, ca în cursul Soc. Academice «Amicii Tur-ciei» a organizat o excursie de in-dit în Turcia și Grecia, de vacan-țelor 26 Aprilie—9 Mai. Excursia este condusă de d-nii: prof. dr. To-sile Christescu și Mihail Livadar.

În Turcia se vor vizita: St. Sofia, Moscheea Alabastru Sultan Aham Hipodromul, Obeliscul lui Teodor Patriarhia ecumenică, Mausoleu mausoleu la eimittirul Eyal, de la lubit de Pierre Loti, excursie splendidă Corn de Aur, etc. În Gre-cia se va vizita tot ce are Acheia de pitoresc și toate comorile de artă che și bizantină cum și excursiile în-tocare la: Gîlfada, Falir, Marasla Kifisia și Corint cu Daphni, Din-axia, etc.

Taxa de participare este de 20 lei pentru studenți și 3000 lei prin-particulari, în care se cuprind: rapoartul cu vizete, tren București-Constanța, vapor cu interșim completă cum și toată intrare în la Athena și Istanbul (hotel, mîi transporturi, taxe de muzeu, etc).

Ultimile înscrieri se mai primesc între orele 10-12 și 17-19, în la-tele Victoriei, Paraguiul Imobilier etaj I scara B. (Clubul Poligrafic «Colțea»).

navi

Ce proce Continuă

In numărul

ului nostru a

d senator MU

NU ziarului

s'a modificat

SANNE, priv

prin strămo

conferinței d

Atăzi von

trei proiecte

către confer

Proiectele

ne spune

nu — erau

glor și prole

eva, care a

Era firesc

poti să pr

turile ce a

lui d. I. I.

preferam

mult mai

linea se ar

a Rusiei,

căci perm

mentă f

reased și

S'a în

convenți

Anglia

număr

eficace a

nea ta

nei viz

Marea

glor a

muro o

La c

Patriarhul României produs al „democrației”

La nuntă de argint a doctorului Lupu, care a avut loc Duminică trecută la Huși, d. Mihail Popovici a spus:

„Dacă azi avem în fațeta bisericilor noastre pe I. P. S. Patriarhul Miron Cristea, care e fiu de țărăn din Toplița, acest lucru se datorită democrației care a promovat adevăratele valori ale neamului.”

Desigur că d. Mihail Popovici face parte din tagma acelor care nu pierd nimic prin prefața pentru a scrie că fiu gura „lucru în la carte”. Or, o mai faină ignoranță istorică decât a fostului și născutului, victorului ministru, nici ca s'a mai vădit.

Cum, domnule „ministru”, până la apariția „democrației” d-ale, Biserica noastră nu a mai avut în fruntea ei fiu de țărăn?

Dar, mitropolitul Teodosie Vestemian din Târnăveni? Dar, mitropolitul Ștefan? Amândoi din sec. XVIII-lea; Dar, Anastasie Cerința, mitropolitul Moldovei din prima jumătate a sec. al XVIII-lea; Stamate, mitropolitul Moldovei din anul 1792-1803, n'a fost fiu de țărăn? Dar, Gabriel Bădușescu, fiu de țărăn din Ardeal, n'a ajuns pontifex maxim al bisericilor din ambele principate între anii 1806-1812?

Ca să nu cădem decât călăra, la întâmplare. Înainte chiar de a se fi născut Jean Zaque Rousseau, omul din lumea alba, descurși și desbrăcați au ajuns mitropoliți al Țării Românești. Ați auzit de Antim Ivlreanu, domnule „național” și „țărănist”?

Ce vreți mai democratic decât această?

Iată prin urmare, că nu era numai deocăz nevoia să vină „democrația” d-voastră, petrică I. P. S. Miron să ajungă Patriarh.

Ce păcător, domnule „ministru”, de nu mai citiți și d-voastră câte ceva, barin când sunteți în opoziție și mai ales când așteptați un discurs ca această neperitoasă pagină de Antologie, debitată la Huși?

Creștând că-i magistru pe I. P. S. Patriarh, nu ați făcut decât să-l jigniți adine, așteptându-l alături de doctorul Lupu și alte copile ale democrației. Mai ușor cu gogoșile, că o să ajungă și spumet că și Dumnezeu e un produs al „democrației” și că de nu am fi avut „democrația” Dumnezeu ar fi scutit sau ar fi trecut prin Grecia. Pentru că democrația trebuie apărută cu orice preț.

L. O. BACA

Procesul studenților

Un interesant interview al d-lui prof. S. Mehedinți

acordat unui reprezentant al ziarului nostru la Consiliul de război

— Domnule profesor vă rog să ne precizați pentru cititorii „Bunei Vestiri” deopziția dvs.

— Nu pot să repet ce-am spus în fața judecătorilor.

Sedința a fost publică. Vă puteți informa dela cei care au fost de față.

— Măcar un lucru: unde vi se pare începutul acestei faceri?

— În profanarea slujbei bisericesti și deci a morților de care era vorba. Afisul politic nu privea zidurile bisericilor ci slujba și deci pe cei doi morți.

— Ce ziceți de pedepsirea vinovatului?

— Lucru obișnuit. Nu de mult s'a petrecut ceva analog la Camera. Un deputat (ba încă fost ministru) a primit o corecție fizică dela colegii săi. După câte știu aceasta n'a atras nici o pe-

nalitate celor care și-au făcut dreptate singuri. Nu este cazul să ia cineva lucrurile tragice. Dreptatea cere să primim faptele cum sunt.

Deoparte realitatea parlamentară, dealta cea studențească, cu deosebire că studenții sunt niște băieți care când Parlamentul este compus din oameni maturi și chiar bătrâni. Adevărul este că nici-o elate nu te scutește de indignare, când vezi profanate lucruri la care fii.

— Ce credeți de judecatori?

— Cred că reprezintă armata română și deci neamul românesc în forma cea mai impersonală; iar la holar mros a pregătiri de război peste tot. Asta cred.

D. prof. S. Mehedinți s'a scut în trăsura și astfel conorbirea s'a oprit.

RECOURT POLEMIC

Doctorul Nicolae Lupu nu mai pleacă la Londra.

Dealtfel Anglia este singura țară din lume în care lupii nu fost stârpiți dela sfârșitul secolului trecut, iar alții n'au pe unde să mai intre. Așa că nici Costache nu mai pleacă.

Maturatorul băcanu lăsează în numele unui partid ilustru o diuioară, astăzi trecut în cimitirul politic, un manifest electoral pentru alegerile comunale în Capitala țării.

„Iubiți alegători: Facem din non apel azi la încrederea voastră, rugându-vă să votați la alegerile comunale din București lista cu semnul crucei.”

Săi acest semn stă amele lui Grigore Filipescu, căinele roșu de Decekar. Căci fiecare cap își poartă semnul său.

SALAMANCA 29 (Rador). — Generalul Franco cu soția și fiica sa a luat parte ieri la marea slujbă a învierii Domnului la catedrala din Salamanca.

„Analele Industriale și Comerțului” pe luna Martie publică o serie de interesante articole și informații privind cele mai diverse probleme economice.

Colaborarea în acest număr: Grig. Melchior: Liberalismul fa- înținat și criza de adaptare; V. V. Protopopescu: Lupa, un sistem economic românesc; Jos. Alex. Bădușescu: Procesul de industrializare al României; Nic. Ardeleanu: Influența acordurilor de clearing asupra comerțului nostru exterior; Alex. Rogu: Statistică vizuală; C. Teodorescu: Intelegera balcanică economică; C. Ardeleanu: Con- junctura; T. Fălcăuș: Contribuția la studiul statistic al salubității în România; Al. Popovici-Sil: Migrația economică internațională.

Industria practică: Noi invenții industriale.

Academia Română aduce la cunoștință tuturor abilităților grație din țară, autorilor și editorilor, că respectarea literaturii grație din țară, Academia Română, la care sunt obligați prin legea artelor, publică din 1994 completată cu cea din 1992, cu începere dela data prezentei în- stăviri se va face gratuit, expedierea fiind scutită, în aceeași primărie cora- pondența și celele postale, de orice taxe postale, conform legii promulgate la 12 Martie 1992 și publicată în Moni- torul Oficial Nr. 54 din 22 Martie 1992.

WASHINGTON 30 (Rador). — Se anunță oficial că Germania va fi reprezentată la Conferința internațională a muncii, care se va desfășura aici la 4 Aprilie. Se subliniază că aceasta este prima dată când Reichul este reprezentat la o conferință internațională a muncii, din 1934, data ieșirii sale din Societatea Națiunilor.

LISABONA 30 (Rador). — Agen- tia Havas arată că vreo 50 camioane automobile au părăsit Lisabona, ple- când la Sevilla.

Acesta este al doilea convoi de automobile pe care-l organizează studenții portughezi, pentru trans- portarea de băne, medicamente și alimente, destinate războiului național.

Măine la miezul nopții intră în vigoare noul tarif al căilor ferate.

Indicațiile oficiale în legătură cu aplicarea tarifului, au fost date prin „Foia Oficială” C. F. R., care a apărut ieri.

Ediția de ieri a apărut în 120 de pagini.

Astăzi dimineață are loc la C. A. M. instalarea noului președinte al Casei autonome a monopoli- lurilor statului, în persoana d-lui Costel Tătaranu, fost vice-președinte al Camerei.

Sub semnul Cancerului

Zodiacul partidului național-țărănesc. Succesiunea vine totuși, dar pentru d. Vaida

Cele trei adunări politice de Duminică ale partidului național țărănesc, actualizează fabu- la lui Donici, racul, broasca și o știucă, umplută însă pentru ban- chetul dela Huși.

Trei forme de manifestare a solidarității partizanilor în jurul cămăși suvelate pin' la brâu a d-lui Ion Mihalache.

Tineretul a înțeles că în faptul sărbătoririi dela Huși, să prote- steze contra trădătorilor, care între feluri de mâncare se delecta- cu audia postului radio Ti- raspol, în timp ce lângă Prut un fost ministru de finanțe, de tris- tă și îndurată amintire, își exprima mirarea că n'a fost pavoat orașul și casele cu tri- colorul țării, ca să cinstescă așa cum se cuvine pe acel care o viață întreagă și-a închinat-o dragostei de țară (?).

NERUȘINARI INTAR- ZIATE

Ucătoresul dela Huși a fost ales în ultima zi a Paș- telui jidovesc — banchet la care s'a servit și „ma- țăz” pentru oareii delegați ai comunității București — pentru încoronarea unei vieți politice de cincă ma- nifestare apoi discursul Lupului sărbătorit, în mij- locul haoticului, a fost o răfuțire de nerușinari în- târziate, la poarta limbii adesea împiedicată de al- cool.

La prima descleștare din tetanosul alcoolic, doctorul Nicolae Lupu a rostit: „După terminarea răscoa- telor sub regele Carol I am fost numit prefect; sub regele Ferdinand ministru

Nerușinarea a plesnit ca o tobă care a fost prea mult in- tinsă, în vreme ce în sunet de pahare — asta-i muzica ce-i pla- ce lui Nicolae Lupu — sărbăto- ririi în trunte cu d. Mihai, fost Popovici ministru de finanțe, a- plaudau frenetic nezozia.

IN TIMP CE D. GHEL- MEAGANU...

Dădea un curios inter- view unui ziar din Strada Constantin Mille etc. etc., prin care își manifesta și dânsul opiniunile, se pare însă că nu tocmai pe plac- convivorilor îndopați cu „mațăz” dela Huși.

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

și acum aștept de șase ani să fie pus la o nouă încercare.

Lupu vrea să fie prim-mini- stru. (Și Costache cel Mezin vi- ce-președinte de consiliu, iar d. Mihalache probabil șef de par- tid și șef de cabinet. Și încă ce fel de cabinet).

D. ION MIHALACHE

Nerușinarea a plesnit ca o tobă care a fost prea mult in- tinsă, în vreme ce în sunet de pahare — asta-i muzica ce-i pla- ce lui Nicolae Lupu — sărbăto- ririi în trunte cu d. Mihai, fost Popovici ministru de finanțe, a- plaudau frenetic nezozia.

IN TIMP CE D. GHEL- MEAGANU...

Dădea un curios inter- view unui ziar din Strada Constantin Mille etc. etc., prin care își manifesta și dânsul opiniunile, se pare însă că nu tocmai pe plac- convivorilor îndopați cu „mațăz” dela Huși.

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

Atitudinea politică a par- tidului național dar mai ales țărănesc?

Ascultați ce spune d. Ghelmegeanu!

„In partid am văzut mul- te: între altele și abando- narea la 1930 a lui Const. Stere din rațiune de stat, care n'a prilejuit nici o at- titudine publică din par- tea moralizatorilor formați intelectualicește la școala poporanismului.”

Se pare că d. Ghelme- geanu vrea să omore din- tr-o lovitură două muște. Ce zic „poporanistii” și in- că o figură ardeleană, dar mai ales ce crede d. Miha- lache?

IAR LA PITEȘTI...

D. Armand începe iar o veche socoteală pe care adunarea dela Huși a vrut să o încheie printr-o declarație care a murit în fa- ze.

Iar „chestiile” arzătoare, dar mai interesante doară, fiindcă până la congres mai sunt câteva zile.

Explicații și discriminări, dar mai ales o desolidarizare nece- sară, pentru a pluti spre barca guvernării viitoare, indiferent ce căpitan o va conduce.

VINE VAIDA

Nebăgător în seamă la frămân- țările launtrice din care a scă- put acum doi ani de zile, d. Ale- xandru Vaida Voevod își anunță sosirea în Capitala pentru pri- ma decadă a lunii viitoare.

În vreme ce partidul na- țional-țărănesc într-un av- ant de solidaritate se cio- măgește intestin, d. Al. Vaida își întinde la uscat năvodul viitoarei guver- nări.

Partidul național - țără- nesc își poartă un destin nenorocit, fiindcă și-a ră- măsut alcătuirea sub zo- diacul Cancerului politic.

Stilex

Tupele naționaliste înaintează

SALAMANCA 29 (Rador). — Corresponsentul agentiei D.N.B. transmite:

Tupele naționaliste au ocupat importante poziții pe frontul Temel.

Pe frontul de sud locali- tatea Pozo Blanco a fost complet izolată, prin în- cercuirea ei de către tru- pele naționaliste.

Am subliniat în nenumerate rân- duri, încercarea ce se prezintă din- ce în ce mai mult între Stalin și Vorosilov.

Astfel pe ziua de ieri, ziarul „Nasa Reei” publică un amplu reportaj co- munitat de agentia „Juva” asupra situației politice din Uniunea Sovie- tică.

Acum câteva zile a avut loc la Moscova un consiliu al generalilor și inginerilor militari de sub președinția mareșalului Vorosilov, unde s'a formulat un memo- riu care a fost înaintat per- sonal de Vorosilov lui Sta- lin. Acest memoriu cuprin- de cererile armatei roșii care sunt următoarele:

1) Armata roșie trebuie să poată avea o influență asu- pra politicii externe a Uni- unei Sovietice. Pentru a- ceasta în consiliul apărării care se compune numai din comunisti să intre și trei ofițeri superiori.

2) Conducerea armatei roșii trebuie încredințată u- nei comisii speciale.

3) Mareșalul Tuchacev-

sky trebuie să fie reinte- grat (se știe că au circulat șvonuri după care acest mareșal ar fi fost arestat N. R.).

4) Armata roșie trebuie scoasă de sub controlul G. P. U-ului.

Unii ofițeri au cerut de- miterea imediată a lui Je- lov, conducătorul G. P. U- ului însă Vorosilov n'a ad- mis acest lucru.

E pentru prima oară în istoria Uniunii Sovietice când armata roșie critică acțiunile guvernului și pre- zintă cererile ei sub formă de ultimatum. Cercuile militare sunt extrem de ne- multumite de întărirea tru- pelor G. P. U-ului care este scotită ca armată personală a lui Stalin și care numără azi 220.000 soldați echipați cu mitraliere, avioane, tan- curi și artilerie.

La Moscova se află 40 mii de soldați ai G. P. U- ului, Vorosilov a mărit în ul- timul timp garnizoana ora- șului la 90.000 de oameni. G. P. U- ul a montat mi- tralieri pe toate clădirile publice din Moscova și a mărit paza Kremlinului de la 2400 la 7000 de soldați.

Nu se știe dacă Stalin va satisface cererea lui Voro- silov. Un fapt cert: guver- nul sovietic caută să atragă de partea sa armata roșie. Astfel se explică măsura luată acum câteva zile de a se mări soldații ofițerilor.

Ghandi face reproșuri Angliei

LONDRA, 30. (Rador). — Mahat- ma Ghandi a declarat în cursul u- nui interviu cu un corresponsent al lui „Daily Herald”, ocupându-se de criza constituțională din India, că guvernul britanic a pus capăt autonomiei Indiei. El a adăugat că „codă” mai mult, guvernul britanic nu și-a ținut o făgăduială dată.

Moțiunea respinge ideea de a se forma un Front Popular, după modelul francez, pentru că din acest caz clasa muncito- rească ar trebui să colabo- reze cu elementele demo- cratice ale partidelor capi- taliste.

Partidul laburist indepen- dent a votat în congresul său dela Glasgow o moți- une în care și exprimă do- rința ca partidul laburist, cooperativiste, partidul laburist independent și partidul comunist să con- stituie un front unic.

Partidul laburist indepen- dent a votat în congresul său dela Glasgow o moți- une în care și exprimă do- rința ca partidul laburist, cooperativiste, partidul laburist independent și partidul comunist să con- stituie un front unic.

Partidul laburist indepen- dent a votat în congresul său dela Glasgow o moți- une în care și exprimă do- rința ca partidul laburist, cooperativiste, partidul laburist independent și partidul comunist să con- stituie un front unic.

„Cearta pentru investitura”

Relațiile sunt din nou încorda- te între Vatican și Reich.

„Observator Romano”, oficioul papal, tună și fulgeră iar Sfântul Părinte însuși accontuază diver- gențele ce despart puterea papală de național-socialism.

Fără îndoială diferendul o intere- sant pe planul politicii practice. Clericalismul catolic e o forță con- siderabilă de care orice conducător trebuie să țină seama. Germania a mai cunoscut o asemenea luptă, cupă fundarea celui de al doilea Reich, pe vremea „Kulturkampf”- ului, când — mutatis mutandis — Bis- mark juca rolul finit astăzi de Hit- ler, iar Windthorst pe acela al Car- dinalului Faulhaber. Mai interesant însă e actualul diferend din punct de vedere al principiilor ce se opun. E într'adevăr nimeni să nu recunoască, perseverența de care dă dovadă ca- tolicismul. Se repetă astăzi în Ger- mania ceea ce s'a petrecut acum 6-7 ani în Italia, acum treizeci de ani în Franța, sau acum nouăzeci de ani în „Sfântul Imperiu Roman de națio- ne germanice”.

„Cearta pentru investitura” reîn- cepe. Acum nouăzeci de ani lupta cu împăratul spre a se hotărî cine numește pe episcopi, pe stunci nu numai prinți ai bisericii ci al marii seniori feudali. Astăzi catoli- cismul dă bătălia pe terenul educa-ției tineretului. Opoziția între „temporare” și „spirituale”, spun unii. Nu e chiar așa.

Mai bine opoziția între două „temporare”, clericalismul catolic voind să-și impună felul său de a vedea în educația și în conducerea statului. Canza diferendului trebuie

oare căutată exclusiv la rădă- pinile partidului național-socialist. Căci un diferend similar a avut loc între 1920 și 1931 — după acordul Latran — catolicismul-lăsat în- tre 1901-1906, pe vremea Combes, catolicismul — național-socialismul francez.

Ori de câte ori un stat, în- dând o majoritate, sau o mi- noritate, a vrut să impună public și școlii o pece pe izbit de opoziția inversă, cinea- tural.

Rezultatul în timpurile Vaticanului a fost întotdeauna frânt.

Dar victoria n'a fost deloc ră- greșită de către statul și cea lupta anticlericală.

Revenind la Germania și la ea și acolo clericalismul catolic și-a învins. Până la biroul de la Viena, până mai trecu vremea, timp episcopatul catolic în- vă încerca să submineze catoli- cismul. Totuși mai e o țară în- viabilă. În ultimul patru ani, anul a mai dus război de pe- Germaniei național-socialiste, față de formidabilul asocia- re național-socialismului și maselor germane, indifere- nte, confesiune, a dat înaspe.

Asadar s'ar putea ca și d- dată „Observator Romano” înghețată imprecională să-și retragă fulgurele.

S'ar putea! Până atunci nu vom continua să lăncem în- să lămurim pe cititorii „Bunei Vestiri” modernă ceartă a investiturii.

Paul M.

După încheierea acordului italo-jugoslav

Felicitările d-lui Hitler

BERLIN, 30 (Rador). — Agen- tia D. N. B. transmite:

Cu prilejul încheierii acor- dului italo-jugoslav, d. Hitler a ex- primat felicitări A. S. R. Prin- cipului Paul al Iugoslaviei și d-lui Mussolini, prin intermediul re- prezentanților diplomației ai Rei- chului la Belgrad și Roma.

Fuehrerul a subliniat că noul acord este o contribuție impor-